

Miķelis aicina bērnus iemācīties runas vingrinājumu „Āboli”, pēc O.Slišāna.

Tad visi nostājamies ķēdītē un braucot skaitām-

„Braucam, braucam prom no ābolzemes!” utt.(uz otru telpu).

Izstāstu, ka šodien mēs visi par godu Miķelītim un ābolzemei veidosim ābolīšus.

Bērniem tiek piedāvāti divi dažādi materiāli – dzeltenas salvetes, dzija –dzeltenā un sarkanā krāsā, ābola trafarets. Kad bērni izvēlējušies sev vēlamo materiālu- dziju vai salvetes, aicinu apsēsties grupās atbilstoši izvēlei. Uzdevums grupai, kas izvēlējās strādāt ar dziju, ir šāds : izgriež ābola trafaretu, griež dzeltenas vai sarkanas dzijas gabaliņus un līmē, līdz viss laukums noklāts ar dziju.

Izstāstu, kā veicams darbiņš otrajai grupai: noplēšam salvetes gabaliņu, to ar pirkstiem saviļļājam bumbiņā. Tādas izveidojam daudzas. Jācenšas, lai tās izveidotu pēc iespējas vienāda lieluma. Kad bumbiņas izveidotas, nosmērējam ar līmi trafareta daļu un līmējam bumbiņas citu pie citas. Kad tas ir izdarīts – ābolītis gatavs! Atstājam tos nožūt.

Kamēr bērni darbojas, fonā skan dziesma „Ābolīši krīt!”

Miķelītis atvadās līdz Miķeļdienas svētkiem.

PASTAIGA

Dodamies uz skolas dārzu. Vērojam ābeles. Noskaidrojam, kas tā par ābeli, kā to sauc, kādi āboli pēc garšas. Saskaitam – cik ābeļu ir ābeļdārzā, cik jauno, cik veco ābeļu? Vērojam mežābeles, salīdzinām ar parastajām dārza ābelēm. Lasam grozā ābolus - skolas kopgaldam. Arī pīlādžogas.

Kustību rotaļas.

„Kurš tālāk aizsniegs ābolus ābelē?”

‘ Bērni mājās’.

PĒCPUSDIENAS CĒLIENS

Darbojos ar bērniem individuāli un centros – mākslas – veram pīlādžogas diegā. Valodas centrā – no burtu klučiem liekam vārdus – Miķelis, ābols, rudens utt., domājam mīklas. Celtniecības centrā – ceļam ābolu pagrabu.